

17 Brottsanmälan

Anmälningsskyldighet

SKV har såväl en långtgående lagreglerad skyldighet som en vidsträckt möjlighet att anmäla misstänkta brott till åklagaren.

För misstänkta brott inom skatteområdet är skyldigheten att göra anmälningar reglerad genom bestämmelserna i 17 § SkBrL och 22 § TF. I 17 § SkBrL anges att förvaltningsmyndigheter som handlägger frågor om skatter eller avgifter ska göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att brott enligt skattebrottslagen har begåtts. I 22 § TF anges att utöver vad som följer av 17 § SkBrL ska SKV till åklagaren även anmäla brott mot låneförbudsbestämmelserna i 19 kap. 1 § första stycket 4 ABL och 11 § tredje stycket tryggandelagen, bokföringsbrott enligt 11 kap 5 § BrB och bestickningsbrott enligt 17 kap 7 § BrB så snart det finns anledning att anta att brott har begåtts.

Bestämmelserna innebär att SKV saknar möjlighet att efter eget gottfinnande avgöra om ett misstänkt brott ska anmälas till åklagaren eller när en sådan anmälan ska göras. Anmälan kan underlåtas endast om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av annat skäl inte behövs. I praktiken innebär detta att anmälan kan underlåtas endast vid ringa belopp.

Med hänsyn till bestämmelserna i 14 kap. 1 § SekrL finns det inte några sekretessmässiga hinder för anmälan i de fall anmälningsskyldigheten är lagreglerad.

Lagreglerad anmälningsskyldighet saknas för SKV då fråga är om anmälningar utanför skatteområdet. För misstänkta brott utanför skatteområdet har dock SKV möjlighet att anmäla brott och då huvudsakligen med stöd av bestämmelserna i 14 kap. 2 och 3 §§ SekrL.

Den sekretessbrytande regeln i 14 kap. 2 § fjärde stycket SekrL ger SKV möjlighet att till åklagarmyndighet lämna uppgift om misstanke om brott under förutsättning att påföljden för brottet är fängelse och brottet kan antas föranleda annan påföljd än böter. Brott som kan anmälas med stöd av denna bestämmelse är brott enligt brottsbalken, t.ex. urkundsförfalskning, osant intygande, förskingring, bedrägeri och borgenärsbrott samt överträdelse av näringsförbud enligt 25 § NL.

Den s.k. generalklausulen i 14 kap. 3 § SekrL ger SKV möjlighet att göra brottsanmälningar och utbyta information även vid mindre allvarliga brott, dvs. där fängelse inte är föreskrivet. Som exempel på sådant brott kan nämnas överträdelse av förbudet att driva näring under konkurs.

När det gäller tillämpningen av de sekretessbrytande reglerna i 14 kap. 2 § fjärde stycket och 14 kap. 3 § SekrL får SKV anses sakna skäl att anmäla misstänkta brott i andra fall än då brottet begåtts mot det allmänna och brottsmisstanken på något sätt har uppkommit i eller har samband med en skatteutredning. Föreligger sådana misstankar är det angeläget att SKV inte förhåller sig passiv utan använder sig av tillämplig sekretessbrytande regel och upprättar en brottsanmälan.

I sammanhanget kan noteras att föreskriften i 14 kap. 1 § SekrL i fråga om sekretess inte får tillämpas i strid med dubbelbeskattningsavtal (9 kap. 3 § SekrL). Detta innebär, beträffande uppgifter som SKV mottagit genom handräckning från andra länders skattemyndigheter, att det måste bedömas om ett utlämnande är förenligt med vad som är reglerat i det aktuella fallet.

Anmälningstidpunkt

Anmälan ska göras så snart det finns anledning att anta att brott begåtts enligt skattebrottslagen eller enligt de i 22 § TF angivna straffbestämmelserna.

Anmälningstidpunkten sammanfaller med den tidpunkt då åklagaren enligt rättegångsbalken ska inleda förundersökning.

Eftersom skyldigheten för SKV att göra brottsanmälan infaller vid en mycket låg grad av misstanke om brott leder detta till att tidpunkten för anmälan inte sällan infaller före eller under skatteutredningen.

Att brottsanmälan upprättas så snart det finns anledning att anta att brott begåtts skapar förutsättningar för att brottsligheten snabbt kommer till åklagarens kännedom. Detta är inte minst viktigt vid misstanke om grövre brottslighet. Vidare minskas risken för att bevismedel förstörs eller undanskaffas, vilket många gånger kan vara fallet i samband med bokföringsbrott.

En brottsanmälan före eller under utredningen skapar också i förekommande fall möjligheter att utnyttja polisens och åklagarens utredningsmöjligheter t.ex. vid behov av tvångsmedel i form av husrannsakan.

I flertalet fall infaller dock anmälningstidpunkten i samband med att utredningen färdigställs.

Anmälan

Anmälan, en per person, ska göras på blankett SKV 6200. Av anmälan ska framgå vem som är misstänkt, i vilken kommun och

vid vilken eller vilka tidpunkter brotten begåtts. Även tillämpliga lagrum ska anges. SKV ska också upprätta en brottsbeskrivning. Av denna ska framgå hur SKV bedömt förutsättningarna för brottsmisstanken. Här ska också finnas en redogörelse för vilka brott som den misstänkte har begått. SKV ska också bifoga de handlingar (revisionspromemorior, deklARATIONER m.m.) som SKV åberopar för att styrka brottet.